

NAIKINAMA TAUTA

KUR DINGO EUROPOS KAIRIŲJŲ PROTESTAI?

Tankais, lėktuvais ir helikopteriais iš naujo šiom dienom Raudonoji Armija bando palaužti afganų liaudies pasipriešinimą šalies okupantams. 114 pasipriešinimo dalyvių žuvo Pakto provincijoj, 230 sužeistų. Kaip ir lig šiol sovietiniai puolimai šiame kare nukreipti prieš civilinius gyventojus. 460 gyventojų buvo nužudyta, jų tarpe daug moterų ir vaikų. Vėl ir vėl ištisos gyvenvietės per bombardavimus sulygintos su žemės paviršiumi. Be pasigailėjimo Sovietų Sąjunga žudo Afganistano gyventojus, moteris ir vaikus (prisiminkime rusų armijos žvėrškus Rytų Prūsijoj per 2 pasaulinį karą).

Tuo pat metu, kai Gorbačiovas Rytų Vokietijos SED partijos suvažiavime kalba apie taiką ir nusiginklavimą, jis savo armijai duoda įsakymus pradėti naują naikinimo žygį prieš afganų liaudį. Tuo metu, kai vakarų delegacijos (SPD) Rytų Vokietijos partijos suvažiavime išklmingai klauso paskaitų, Gorbačiovas plečia savo tautų naikinimą Afganistane. Tuo metu, kai Europos kairieji puola Amerikos akciją prieš Libijos terorizmą, Sovietų Sąjunga išnaudoja palankią situaciją tam, kad išplėstų savo karą Afganistane. Daugelyje Vokietijos miestų mokytojai į gatves išvarė mokinius, kad demonstruotų prieš Amerikos keršto smūgį prieš teroro vadeivą Gaddafi. Sovietinio režimo valstybėse tokie mokytojai būtų besąlygiškai iš

darbo išmesti ir Sibiro Gulage užbaigtų savo dienas.

Aš klausiu: "Kur dingo šitų ypatingų pedagogų protestas prieš sovietų karą Afganistane? Kur dingo visi tie milijonai demonstrantų, kurie anuomet nenuilstamai demonstravo prieš Vietnamo karą?". Europos kairieji sau ištikimi. Jeigu reikalas sukasi apie laisvosios Europos sąjungininką Ameriką, visi lodami puola. Jeigu reikalas iškilo pasipriešinti sovietų agresoriams arba Libijos terorui — visi sėdi "krūmuose" ir tyli, atseit, negalima didinti įtampos Europoje.

Afganistane Sovietų Sąjunga veda purviną ir negailestingą karą prieš afganus. Atsakingas už tai yra Sovietijos galva — generalinis sekretorius Gorbačiovas. Jis yra pilnai atsakingas už tautos žudynes Afganistane. Ir šiam vyrui, atsakingam už mirtį ir suluošinimą tūkstančių civilinių žmonių, visiškai nieko nereikia ciniškai su šypsena teigti, jog tolimesni susitikimai su prezidentu Reaganu bus tik tada, jei pastarasis savo reikalavimus apribos. Europos kairieji ploja.

Kas, kaip Europos kairieji, teigia, jog Gorbačiovas yra taikos balandis, o prezidentas Reaganas — karo šalininkas, tas jokių moralinių ir politinių mastelių neturi arba jų niekad nėra turėjęs.

Europos kairiųjų Arganistano tragedijos toleravimas yra vienas iš liūdniausių temų pokario istorijoje.

(Dr. Juergen Todenhofer, MdB)
Vertė Nmunas E. L.

Marijologinis kongresas Aachene. Šių metų rugsėjo mėn. nuo 10 iki 14 dienos Aacheno mieste Vokietijoje įvyks tarptautinis marijologinis kongresas, kuriame dalyvaus vysk. Povelonis ir kun. Butkus iš Lietuvos. Šiame kongrese dalyvaus iš viso pasaulio kraštų katalikų vadai svarstyti apie Marijos pamaldumą mūsų amžiuje.

Lietuvos kelininkai dirba Sibire. Tiumenės srityje, Kogalyme, yra įsikūrusi Lietuvos dvyluktoji kelių statybos valdyba. Jie tiesa kelią per Sibiro tundros pelkes. Šalia eina naftotiekio ir dujotiekio tarsavamzdžiai. Kartu dirba Estijos, Latvijos ir kitų sovietinių respublikų kelininkai. Vergas turi dirbti ten, kur ponas liepia.



TAUTOS DIENOS ŠVENTĖ

"Iš praeities tavo sūnūs
te stiprybę semia..."

(himno žodžiai)

Kiekvienais metais minime savo Tautos dieną-Rugsėjo 8-ją. Nors jau daug yra rašyta ir kalbėta apie šią dieną, bet jos reikšmė mūsų tautai yra istorinė. Nuo tos istorinės datos lietuvių tauta negali atsisakyti.

Rugsėjo 8-ji reiškia mūsų tautos brandos amžių, kada Lietuva buvo tikrai galinga ir didinga, nes jos ribos siekė nuo Baltijos iki Juodosios jūros. Vytautas Didysis gynė anuometinę Vakarų Europą nuo mongolų užpuolimų. Lietuvių tauta buvo neseniai pasikirkstijusi ir istojusi į krikščioniškų tautų šeimą.

Vytautas Didysis už jo nuopelnus dėl krikščionybės įvedimo Lietuvon ir dėl jo apjungimo Lietuvos valstybės į galingą ir garbingą krikščioniškų tautų bloką, buvo teisingai užsitarna-

vęs karaliaus vainiką, kutį Šv. Tėvas jam siuntė, bet kuris nepasiekė Lietuvos. Vytautas pasirinko rugsėjo 8-ją dieną, kuri yra skirta Marijos garbei - Marijos Gimimą prisiminti.

Lietuvių tauta tapo krikščioniška prieš 600 metų Vytauto Didžiojo ir Jogailos dėka ir iki šių laikų yra išlikusi kaip ištikima krikščioniška tauta. Šiuo metu mūsų tauta turi išlaikyti kitą brandos egzaminą, tai yra katališko tikėjimo išlaikymo didį egzaminą. Bet kadangi lietuvių tauta yra giliai tikinti tauta ir mylinti savo dangiškąją motiną, todėl ji išlaikys šį bandymo egzaminą, nes mūsų tautos istorija parodo, kad lietuvių tauta nors daugeli kartų buvo jau prispausta, bet ji vėl kėlėsi garbingai naujam ir laisvam gyvenimui. Tikėkime, kad ji išlaikys sunkų šių dienų egzaminą vėl galės džiaugtis nauja laisvės gaidyne. K.A.S.

LIETUVIŲ PARAPIJA

Mendoza 2280, Avellaneda

TAUTOS DIENOS MINĖJIMAS

(Rugsėjo 8-toji)

Įvyks sekmadienį rugsėjo 14 d., sekančia tvarka:

10 val. Pamaldos už Lietuvą

11 val. Žuvusių už Tėvynę paminėjimas prie lietuviško kryžiaus

Į šią susikaupimo valandą kviečiame visus lietuvius dalyvauti.

A.L.O. S. Taryba

Auksinį kunigystės jubiliejų paminėjo penki kunigai: Š. metų birželio 11 d. Romoje šie penki lietuviai kunigai paminėjo auksinį kunigystės jubiliejų: Kun. Jonas Bacevičius, marijonas tėvas Vytautas Bagdanavičius prelatas Kazimieras Dobrovolskis, kun. Domininkas Kenstavičius ir kun. Vincentas Radvina. Visi buvo priimti Šv. Tėvo audiencijoj.

Krikščionybės 600 metų jubiliejus jau pradėtas ruošti visuose kraštuose, kur gyvena lietuviai, nes kitais metais bus iškilmingai minimas Romoje birželio mėn. 14 dieną.

Telšių vyskupija atšventė 60 metų nuo jos isteigimo su didelėmis iškilėmis. Dalyvavo visi Lietuvos vyskupai, daug jaunimo o per Kalvarijos atlaidus buvo pilna žmonių.

LIETUVIAI visame Pasaulyje

LIETUVIAI AFGANISTANE

TASSo korespondentas A. Grešnovas pranešė iš Kabulo, kad šimtai lietuvių jaunuolių, paimtų sovietų kariuomenėn, šiandien kovoja Afganistane.

Tarp priverstų kovoti prieš Afganistano partizanus yra du jauni mechanizatoriai: Juozas Kurelaitis iš Žirnių kaimo ir Kęstutis Orentas iš Girėnų kaimo, abu iš Šakių rajono. Jie drauge lankė mechanikų kursus ir, po to, dirbo traktorininkais. Pašaukti atlikti karinės prievolės, buvo iššūsti į Afganistaną "vykdyti internacinalinės pareigos", t.y. malšinti Afganistano partizanus, kovojančius dėl savo krašto laisvės.

Dabar tie du pavergtos Lietuvos jaunuoliai, pasodinti į sovietų tanką, lydi karinių sunkvežimių konvojų per afganistaniečių partizanų apšaudomą vingiuotą kelią kalnų tarpeklyje. Tanko vairuotojas seržantas Juozas Kurelaitis pasakoja TASSo korespondentui:

— Netikėtai dušmanai laisvės kovotojai) ėmė šaudyti į mašinas iš automatų ir kulkosvaidžių. Kai kuriems priekyje važiuosiu sunkvežimiams

TSKP CK Generaliniam Sekretoriui

Michailui GORBAČIOVUI
LIETUVOS KATALIKŲ
BAŽNYČIOS PANEVĖŽIO
VYSKUPIJOS KUNIGŲ
PAREIŠKIMAS

1987 metais Lietuvos katalikai minės 600 metų Jubiliejų nuo krikščionybės įvedimo Lietuvoje. Per 600 metų krikščioniškasis mokslas giliai įsišaknijo mūsų tautoje. TSRS Konstitucija garantuoja sąžinės laisvę ir religijos laisvę, bet ateizmo aktyvistai šią Konstitucijos garantiją paverčia niekais.

1. Tikinčiųjų tėvų vaikai persekiojami mokyklose, moraliai terorizuojami už viešą bažnyčios lankymą, jie prievarta prieš tikinčiųjų tėvų valią, įrašomi į ateistines organizacijas. Nesirašantiems grasinama, kad negalės įstoti į aukštesnes ir aukštąsias mokyklas. Įsirašusiems draudžiama atlikti religines pareigas, o aktyviai dalyvaujantys pamaldose kai kurie abiturientai net neprileidžiami prie abiturientų egzaminų. Norintieji atlikti religines pareigas turi slapstytis ir taip iš jaunų dienų verčiami veidmainiauti. Tai skauda mūsų visuomenės žaizda.

2. Įvairūs valstybės tarnautojai, mokytojai negali viešai atlikti savo religinių pareigų, kaip reikalauja jų įsitikinimai ir sąžinė, todėl jie priversti vykdyti religines pareigas atlikti į tolimas vietas, kur jų niekas nepažįsta, arba tuoktis vaikams kryžtyti naktimis, kad niekas nepamatytų. Tikintys mokytojai turi kalbėti prieš savo įsiti-

buvo peršautos padangos. Apsisukti arba nustumti juos nuo kelio sunku iš kairės uolos, iš dešinės bedugnė. Eismo užtikrinimo būrys atitraukė pagrindinį smūgį. Bokštų pabūklų ir kulkosvaidžių ugnimi jis stabdė puolančius banditus (partizanus), o vairuotojai tuo metu keitė ratus ir vairavo sunkvežimius į saugesnę vietą, kur siaurą kalnų kelią gaubė uolos. Palikę ten krovinius ir maisto produktus, į mūšį stojo ir sunkvežimių vairuotojai.

Seržantas Kęstutis Orentas — reidų, apie kuriuos pasakoja Juozas, dalyvis. Bičiuliai visada kartu. Kartu jie gynė koloną Čakčarane, atmušinėjo banditų (partizanų) atakas Kandahare.

Tarnauti Afganistane nelengva... — sako bičiuliai tankistai. Ntrukus jie kartu su kitais kariais "internacionalistais" grįš namo — jų karinės tarnybos laikas artėja prie pabaigos — sako TASSo korespondentas, deja, nepaminėjęs, kad šimtai jų draugų negrįžo. Jie žuvo imperia listiniame kare, kurį veda grobuoniška Sov. Sąjunga prieš mažą afganų tautą. E. L.

kinimus-ateistiskai, o LTSR Konstitucija 50 str. garantuoja sąžinės laisvę. Kai atsakingą vietą užimantis žmogus palieka žmoną ir vaikus ir sudaro naują šeimą, tai laikoma asmeniniu reikalu ir už tai jis nebaudžiamas, o jei valstybės tarnautojas viešai atlikinėja religines pareigas, jis žeminamas.

3. TSRS Konstitucija garantuoja visų piliečių lygybę. Bet kaip yra konkrečiame gyvenime? Ateistams viskas: spauda, radijas, televizija, o tikintieji prie šių komunikacijos priemonių neprileidžiami. Po II-jo pasaulinio karo tik dalis tikinčiųjų šeimų galėjo įsigyti maldaknyges ir katekizmus. Ateistams tarnauja visos mokyklos, pradedant vaikų darželiais ir baigiant universitetais, o tikinčiųjų tėvų vaikus pamokyti katekizmo draudžiama net bažnyčioje, už pamokymą kunigai tešiami, baudžiami. Tikintiesiems negalima rengti ekskursijas, pasisamdyti mašiną, net taksi negalima nuvykti į atlaidus; pvz., Šiluvą, Žemaičių Kalvariją-Varduva.

Nevisuomet tikintiesiems leidžiama liginėn prieš mirtį: ligoniui pakviesti kunigą. Neleidžiama pasimelsti prie tikinčiojo pašarvojimo salėse, kaip įprasta katalikams.

4. Pagal LTSR Konstitucijos 50 str. Bažnyčia atskirta nuo valstybės, bet gyvenime yra kitaip: kai vyskupas ir vyskupijų valdytojai skiria ar iškelia iš parapijų kunigus, RRT įgaliotinis, kaip ateistinės valdžios atstovas, trukdant Bažnyčios gerovei, galutinai

apsprendžia kunigų parapijon paskyrimą ar iškėlimą, kandidatų į vyskupus ar vyskupijų valdytojus parinkimą, dėstytojų į Kunigų seminariją paskyrimą, kandidatų į Kunigų seminariją priėmimą ir ledžia per mažą skaičių jų priimti, dėl ko yra didelis kunigų trūkumas. RRT įgaliotinis kišasi į Kunigų Tarybų ir Konsultorių kolegijų sudarymą. Tai kišimasis į Bažnyčios vidaus reikalus. Civilinės valdžios pareigūnai kišasi net į pamaldų tvarką: kodėl tas, o ne kitas kunigas laikė pamaldas, kodėl melstasi už kenčiančius kunigus kalinius... Kišasi net į šeimą, į bažnytinių komitetų sudarymą...

5. Krikščionybė Lietuvoje pirmą kartą įvesta Vilniuje, todėl Vilniaus Katedra yra krikščioniškas Lietuvos lopšys, ir ši šventovė iš tikinčiųjų yra atimta. Šv. Kazimieras yra Lietuvos globėjas, o jo vardo bažnyčia paversta ateistiniu muziejumi, kaip Klaipėdos tikinčiųjų aukomis pastatyta bažnyčia paversta filharmonijos sale. Tai pasityčiojimas iš tikinčiųjų.

6. TSRS yra išpareigojusi laikytis Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos, kurios 18 skyrius sako: "Kiekvienas žmogus turi teisę į minties, sąžinės ir religijos laisvę. Ši teisė apima ir laisvę išpažinti savo religiją arba savo įsitikinimus pavieniui ir kartu su kitais, viešai arba privačiai, mokslo skelbimu, pamaldomis ir religinėmis bei ritualinėmis apeigomis".

TSRS taip pat yra išpareigojusi vykdyti Helsinkio konferencijos susitarimus, kurių VII skyriuje pasakyta: "Dalyvaujančios valstybės gerbs žmogaus teises ir pagrindines laisves, įskaitant minties, sąžinės, religijos ir įsitikinimų laisvę...", o X sk. pasakyta: "Dalyvaujančios valstybės sąžiningai vykdys savo išpareigojimus pagal tarptautinę teisę-tiek tuos išpareigojimus pagal tarptautinę teisę-tiek tuos išpareigojimus, kurie išplaukia iš visuotinai pripažintų teisės principų bei normų, tiek ir tuos, kurie išplaukia iš tarptautinių teisę atitinkančių sutarčių ir kitų susitarimų, kuriuose jos dalyvauja". Todėl aukščiausiai išvardintos tikintiesiems skriaudos yra nusikaltimas tarptautiniams išpareigojimams.

7. Kai kunigai ir tikintieji jiems antai kunigai - A. SVARINSKAS, daromas skriauda ir šmeižtus iškelia viešumon, jie kaltinami Tarybų Sąjungos šmeižimu ir yra tešiami, kaip S. TAMKEVIČIUS, Jonas - Kąstytis MATULIONIS - kai kurie katalikai pasauliečiai yra nuteisti tik už tikinčiųjų teisių gynimą. Jei vyriausybė laikosi Konstitucijos ir išpareigojimų juos reikia išlaisvinti.

Kreipiamės į Jus, kaip valstybės vadovą, kad minėtos antikonstitucinės neteisybės ir diskriminacijos tikintiesiems būtų pašalintos ir atitaisytos.

1985 metai. Seka 127 Panevežio vyskupijos kunigų parašai iš 130 esamų kunigų. (LKB Kronika Nr. 70)

ONOS RAZUTIENĖS LAIŠKAS

Mieli Argentinos lietuviai, mes, Los Angeles LB Sp ndulio nariai, vadovės ir svečiai šiuo metu esame Rio de Janeiro, bet negalime užmiršti viešnagės pas jus - Buenos Aires.

Didelį ir malonų išpūdį sudarė mums Jūsų gražus įsikurimas, susitvarkymas savuose namuose. Turite didelius centrus: Lietuvių Centras ir Susivienijimo rūmai. O ir privačiai gerai įsikūrę. Bažnyčia jauki, choras geras, aplinka lietuviška. Visai tai mus sužavėjo. (Net Senelių namus turite).

O mūsų koncerto didingumas. Publiskos nuoširdūs plovimai... Esame labai patenkinti viešnage pas Jus, nors kai kuriems teko pašalti kojeles, bet širdyse liko šilta ir miela.

Priimkite mūsų nuoširdžią padėką už visą Jūsų gražų priėmimą, vaišes, vežiojimą ir globą. Muojuojame Jums išvykdami iš Rio, nors Jūs to nematote.

Palikome pas Jus dalį širdies, todėl gal po kelių metų priaugs naujų dainininkų ir šokėjų ir vėl pakelsime sparnus į tolimuosius Pietus? O dūdi vadovės jau prisimėmė pareigą pagloboti Jūsų žavuosius "spindulikus".

Likite sveiki, mūsų aplankyti, pastiprinti lietuviybėje! Jūsų jaunimas mielas, gal susigundys, mūsų pavyzdžiu, mokytis dainų, mokintis daugiau lietuvių kalbos, kad susitikę galėtume geriau susikalbėti kartu padainuoti, nes pašokti kartu jau ir dabar galime. Geriausios sėkmės visems Argentinos lietuviams, visoms tautinių šokių grupėms, visoms organizacijoms parapijai, ALOS Tarybai ir visiems, visems.

Jūsų Ona Rautienė ir Danguolė R. Varnienė.

Gintautas IESMANTAS jau tremtyje, jis rašo: "Jau penki metai jūsų žodis ir geri linkėjimai lydi mane sunkiame kančios kelyje. Jie teikė jėgų ir džiaugsmo, kad mano auka nedingo nežinios tamsoje, kad yra žmonių, kuriems rūpi nepažįstamo žmogaus likimas. Šiandien aš jau ištrėmė nuo balandžio 5 d. ryto - ir turiu galimybę jums padėkoti už tą neikainuotą dvasinę paramą, teikta trumpučiais pasveikinimais, už širdžių ir sielų šilumą, pasiekusią mane Uralo sniegyuose, nepaisant kliūčių ir galimų nemalonių... Paskutinius šešis mėnesius buvau 36-ajame lageryje, (...) Tėvas Alfonsas, kaip jį vadina kaliniai, visada žvalus, geros nuotaikos, kupinas tikėjimo ir vilties. Aš džiaugiuosi, kad likimas davė galimybę su juo susipažinti, tai nuostabios dvasinės stiprybės, plataus mąstymo ir žavinčios tolerancijos žmogus, kurio paliktas išpūdis niekada neišblės iš mano atminties. Kai žinai, kad yra tokių žmonių, kaip jis, darosi lengviau gyventi, kad iki galo nepalūžtančia ir viskam pasiryžusia širdimi ištersi, nešdamas rūšios pareigos kryžių... Primkite nuoširdžiausius linkėjimus! Podčerje, 1986 IV-14.

SEKMADIENIO
RIMĖIAI

TEKALBA SKAUSMAS

(Tai turėjo būti pasakyta prie kun. J. ZDEBSKIO kapo vasario 10 d.)

Kaip perkūnas iš giedro dangaus Lietuvą pribloškė žinia apie kunigo Juozapo ZDEBSKIO mirtį... Kaip norėjosi patikėti, kad tai gandas, juk saugumas panašius prasimanymus skeidė prieš kunigų S. TAMKEVIČIAUS ir A. SVARINSKO teismus. Deja, įvykio detalės aiškėjo, iš visų pusių skriejo liūdni patvirtinimai, ir pasakytas teberusenancios abejonės užgeso... Vasaro 5 d., šv. kankinės Agotos dieną, kunigo Juozo "Žigulija" Varėnos-Eišiškių plente susidūrė su pienovežiu. Žuvo vairuotojas Algis SABALIAUSKAS, šalia jo sėdėjęs kun. Juozas ZDEBSKIS ir kartu važiuavusi D. SABALIAUSKAITĖ. Ketvirtas "Žigulij" keleivis - R. Žemaitis - sužeistas buvo, nugabentas į Šalčininkų ligonyną.

Stovime Rudaminos šventoriuje prie duobės, kuri greitai priglaus žemiškuosius Jėzaus apaštalo palaikus. Bažnyčia ir kalnelis, virš kurio kyla du balti bokštai, nesutalpina tikinčiųjų. Nuo Klaipėdos ir nuo Ukmergės, nuo Šaulių ir Druskininkų, Vilniaus ir Kauno, tūkstantinė minia žmonių, virš šimto kunigų su J. E. Vyskupais Juozu PREIKŠU ir Vincentu SLADKEVIČIUMI, nemažiau jaunimo; nesivarždami rauda prie iškeliavusio karsto kunigai ir pasauliečiai, vyrai ir moterys, seneliai ir vaikai. Viešpatie Dieve, ką Tu nori pasakyti mūsų tautai šiuo skausmu? Ar mes nebuvome verti turėti savo tarpe tokį žmogų, kaip kun. Juozas? Jis mus ant savo rankų, savo širdy išnešiojo. Dabar daug kalbame, didžiujamės, kad pirmoji lietuviška knyga buvo Katekizmas, o jis lageriu, savo laisve užmokėjo, apgynė mūsų teisę atversti katekizmą! Jis parodė mums Dievą, esantį arti, gyvenantį tarp mūsų. Jis davė mums Jėzų, esantį mūsų tarpusavio meilėje. Kai viską slėgė sunkus brutalumas, teroro ir baimės ledas, kai visi tartum kiškiai laukėme pirmo krepštelėjimo, kad galėtume išbėgti. Jis slapta rinko mus pasimetusius į burelius, darydavo susirinkimus, atversdavo Bičulių įstatų knygutę, ir mes išgirsdavome: "Jei Dievas su mumis, tai kas prieš mus? Kas gi atskirs mus nuo Kristaus meilės? Ar vargas, ar suspaudimas, ar badas, ar plikumas, ar pavojus, ar persekiojimas, ar kalavijas? Nes aš esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei stiprybė, nei kunigaikštystės, nei dabartiniai, nei būsimieji dalykai, nei viešpatystės, nei aukštumas, nei gilumas, nei joks kitas kūriny negalės mus atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje" (Rom. 8,35-38)

O tos primityviai technika per kalnę atspaustos įstatų knygelės! Paprasti

meilės ir maldos už vieni kitus reikalavimai, su bendromis kiekvieno mėnesio intencijomis pabaigoje! Jos padarė perversmą mūsų gyvenime ir tebevykdo jį iki šiol! Ar tebeturime, tebesaugome jau kaip gerosios kovos estafetę tiems, kuriuos Jėzus per mus nori patraukti? Prisimename tą vienybės galios pojūtį, tą rizikos džiaugsmą, kuris pripildydavo mūsų susirinkimus ir padarydavo juos panašius į pirmųjų krikščionių agapes. Prisimename tuos kuklius namelius, butus, kuriuose jie vykdavo, kartais besibaigdami saugumo visitu ir kelione į tardymo kabinetus. Tu, kunige Juozai, išmokei mus pasitikėti ir remtis ne savo, o Dievo drauga ir įveikti šetono klastą, verbavimo užmačias. Giliai išmanūs Viešpaties žodžiai: "Ką padarėte vienam š šių mažiausiųjų - Man padarėte" - Tu su kunigo rūpesčiu lenkeisi prie niekinamos ir spardomos mūsų Tėvynės Lietuvos. Tu išmokei mus gražųjų lietuviškų dainų. Tu buvai mums nesuklastotos Lietuvos istorijos vadovėlis, iš Tavo lūpų daugelis sužinojome Geltonos - Žalios - Raudonos vėlavos, Vasario Šešiolktosios, Vyties reikšmę... Ir tai nebuvo pigus politikavimas. Nekeuomet nematėme Tavo pasidavusio tam sunkiai išvengiamam apmaudui okupantų, smurtojų atžvilgiu. Gyvenimu ir žodžiu nuolat raginau matyti juos nelaimingus brolius, kuriuos iš blogio nelaisvės privalo išvaduoti mūsų dorybių heroizmas, iš kimybės pastovumas ir Išganytojui aukojama kančia. Tu neatakavai išviršinį velnio apraiškų ir nemokėi mus šaukti: "Šalin tarybų valdžią! Rusai lauk iš Lietuvos!" Tu taikėi į pačią esmę, patį centrą ir raginau: "Šalin nuodėmės vergiją", "Laisvę Kristui Lietuvoje!" Kaip Viešpats ant altoriaus duoda mums savo Kūną ir Kraują, paversdamas tai mūsų maistu, taip Tu, sekdamas savo Mokytojo pavyzdžiu, dalinai mums savo laiką, savo poilsį, savo sveikatą. Su išpažintimi, Šv. Mišomis, šv. Komunija ir Tėvynės atgaiva Tu pasiekdavi už tūkstančių kilometrų vargstančius tremtinius, svetimoje karuomenėje gainiojamus rekrutus, ir jokios kliūtys, jokios pavojai neįstengdavo Tavo suturėti. Tavo veide, visuomet spindinčiame giedria amžinybės rimtimi, mes matėme Kristaus veidą. Priguldę prie Tavo širdies išpažintyje, sunkumuosemes jutome plakančią Kristaus širdį. Ir todėl šiandien, nepaisant visų kunigystę metų, nepaisant visų nemetusių, bet važinėjančių į užsienį ginti afganistanietiškos "taikos", - nepaisant viso što, mes su šventa pagarba tariame žodį "kunigas", nes pažinome, kunige Juozai, Tave. Šiandien Tavo siela ir kūnas jau nebepavaldūs pilotų ir kajafų teismams, veidmainių kalti-

nimams. Jie jau nebe "pasaulio galinčiųjų" kompetencijoje. Šiandien galime drąsiai kalbėti ir dėkoti už tą darbą, kurį leidai Jėzui nuveikti savyje ir mumyse, - už jaunimo organizaciją už pasiaukojančią veiklą TTGG komitete, už išradingą darbuotę misijoje, už uolų malda ir asmeniniu pavyzdžiu paremtą abstinencijos ir blaivumo propagavimą. Liūdėdami išskyrimo dieną, mes guodžiamės Tavo skiepymu mintimi, kad vienybė su gerais draugais nenutrūksta ir pastariesiems iškeliavus pas Viešpatį. Mintį, kurioje telpa visas Tavo gyvenimas, nuostabiai taikliai išsako šv. Rašto citata; antkapio įrašas: "Meilė niekad nesibaigia". Tikime ir žinome, kad Tu, kunige Juozai, buvęs arčiausias mūsų vargų ir žaidų šiame žemės gyvenime, kartu su kun. Broniumi LAURINAVIČIUMI, Karoliu GARUCKU, Virginijum JAUGELIU, kartu su dzūkų žemės tyrumo karžyge Danute BURBAITE ir toliau mus Dievo meile mylėsite. O mes, jos remiami, ryžtamės - neišdils iš širdžių įsegtų Smūtkelo ženkliukų idėja! Neužmiršime Tavo rekolekcijų pasiryžimų! Į mūsų šeimas, į mūsų vaikus, į mūsų Tėvynės ateitį auga Tavo plačiais mostais bertoji sėkla! Ir jeigu Kauno Kunigų seminarija į Tavo laidotuves neišleido nė vieno auklėtinio, tai dar nereikia, kad prie Tavo karsto nebūtu klierikų...

Mes meldžiamės, ir mūsų sąžinės tikros-kai Paskutinąją Dieną Jėzus Tėsėjais tars stovintiems dešinėje: "Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, buvau nuogas-mane aprengeite, Igonis-mane aplankėte, kalinys-atėjote pas mane" - tada išeisime prieš Tave visi tie, kuriuos Tu pavalgydinai, pagirdei, priglaudei, aprengei, aplankei, ir nusivesime Tave ten, kur Tu mus visu gyvenimu ir netgi tragiška mirtimi vedi. Teatlygina, tepadėkoja ir tepriima Tave Dievas!

Eucharistijos Bičuliai.

(LKB Kronika Nr. 70)

SAMONINGO TIKĖJIMO METAI

Brangieji Broliai ir Sesės lietuviai: Jau esame girdėję ir spaudoje skaitę, jog besiruošiant paminėti Lietuvos krikšto 600 metų sukaktį 1987 m., Lietuvos vyskupai yra paskelbę perei-

LACEV

Laboratorio de Análisis Clínicos
BACTERIOLOGIA - VIROLOGIA
Directores Técnicos
Dra. S. Stankevicius
Dra. E. Ferrante
Dr. N. Carballido
LAS HERAS 332 - Tel. 248 - 3722
1832 - Lomas de Zamora
SE ATIENDEN
OBRAS SOCIALES

tuosius 1985 metus Gerosios naujie-nos metais. Ta proga prisiminėme kokiems nelengvais keliais krikščionybė atėjo į mūsų tėvynę. Tačiau, nežiūrėnt sunkios krikščionybės pradžios Lietuvoje, mūsų protėviai įvertino tą brangų turtą, nors ir nevykusiai jis pasiekė mūsų šalį. Vis dėlto, per 600 metų mūsų tauta išugdė savyje brangias religines ir moralines vertybes.

Šie, 1986 m., yra sąmoningo tikėjimo metai. Todėl turime stengtis kuo geriau pažinti savo šv. tikėjimą ir įvertinti jo svarbą mūsų gyvenimui.

Pagal šv. Pau'ių Ap., "Daugel ir įvairia's būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams, ... o galiausiai ... jis prabilo į mus per Sūnų" (Žyd. 1, 1-2).

Iš tikrųjų, Dievas prabilo ir į lietuvių tautą, parodydamas jai kelią į tikrąją laimę bei amžinąsias vertybes, vesdamas mus išganymo keliu.

Kristaus Evangelija, pranašų balsas, apaštalu raštai, - tai neišsemiamas dieviškosios išminties šaltinis. Ši dangiškoji išmintis, surašyta šv. Rašte, o saugoma ir aiškinama krikščioniškosios tradicijos, kaip tik ir yra mūsų katalik škasnis tikėjimas.

Per krikštą tapdami Katalikų Bažnyčios nariais bei Dievo išūnytais vaikais, - tampame ir dieviškojo mokslo šviesos paveldėtojai. Tačiau iš to kyla pareiga vis geriau tą dievišką mokslą pažinti bei vis labiau įsisa-moninti tikėjimo tiesas, jas giliai vertinti ir jų šviesoje gyventi.

Tačiau mūsų tautiečių tarpe randame ir tokių, kurie tikėjime yra atšalę, indiferentiški, o kai kurie net ir priešingai nusiteikę tikėjimo atžvilgu, nors vaikystėje buvo aukėjami tikėjimo dvasioje ir buvo religingi. Neretai tokie žmonės dėl savo religinio atšalimo kaltina kitus asmenis, jų tarpe ir kunigus, o save pačius visad pateisina. Gi, iš tikrųjų, jų religinis brendimas sustojo su įgytomis žiniomis vaikystėje. Tapdami jie vis labiau nepriklausomi nuo tėvų bei auklėtojų, brendo įvairiose srityse, o religija liko visiškai apšalta ir net skurdesnė būklė, negu vaikystės metais. Toks užaugęs bei išsimokslinęs asmuo, tačiau visai apleidęs religinę praktiką ir maldą, pajunta, jog religija jam nieko neduodanti ir net yra tapusi juokinga, kuria geriau visiškai nusikratyti. Tokiam žmogui religija yra tapusi lyg išaugti vaiko amžaus drabuželiai, likę visai nenaudingi ir belieka išmesti juos į šiukšlių dėžę.

Kad taip neatsitiktų mums, turime visi su atsakingumu jausmu nuolat stiprėti bei augti religijos srityje, naudodamiesi bent privačia dvasine skaitytė, nuoširdžia malda ir religine praktika. Žinoma, tam reikia asmeninių pastangų, kurias Dievas tikrai palaimins, jei iš savo pusės darysim visa, kas nuo mūsų priklauso.

Kun. Juozas N. Petrėtis, MIC

Mielas skaitytojai,
ar jau užsimokėjai
LAIKO prenumeratą?

MINDAUGO KATEDRA VILNIUJE

Atliekant remonto darbus, buvo nuspręsta pastato šildymo ir oro kondicionavimo vamzdžius įruošti giliai po grindimis. Seniausio kvadratinio pastato grindys aptiktos 2,5 - 2,7 m. gylyje. Archeologai, susumavę gautus rezultatus, nustatė, kad po dabartiniu Vilniaus katedros pastatu buvo 22,7 X 22,4 m., taigi kvadratinės formos ankstesnis pastatas. Pastato rytinėje dalyje aptikta presbiterija, kuri kartu su absida buvusi 15,9 m. ilgio ir 12,1 m. pločio. Atrasto pastato liekanos leido padaryti išvadą, kad pastate buvo dvi poros pilorių, 3 navos. Vienoje vietoje buvo galima pastebėti buvus žmogaus dydžio Nukryžiuotojo Kristaus (išskęstomis rankomis) tapyba.

Bet koks likimas ištiko Mindaugo katedrą po Mindaugo nužudymo (1263 m.)? Vyskupams pasitraukus iš Lietuvos vyskupijos ribų nėra jokių duomenų apie tai, kad Lietuvoje būtų buvę persekiojami krikščionys. Taip po Mindaugo žuvimo, tuojau pat atano meto Lietuvos priešai neteigia, kad pat nei Kryžiuočių ordinas, nei kiti vėliau, katalikai kaip nors būtų priverjami ar žudomi, kai tai buvo Lenkijoje 1034-1041 m., kur Kazimierui I, tik su Vokietijos imperatoriaus Henriko III ir Kijievo kunigaikščio Jaroslavo Išmintingojo pagalba pasisekė vėl įvesti krikščionybę. Neabejotina, kad Mindaugo įvykdytas Lietuvos krikštas žmonėse išliko, o katalikybė ir po karaliaus mirties nenustojo plisti Lietuvoje. O, D. L. K. Jogaila, atnaujindamas Lietuvos krikštą, ant senosios mindauginės katedros pamatų pastatė naują katedrą, kuri amžių būvyje buvo kelis kartus atstatyta.

KUNIGAI SUSIRŪPINĖ LIETUVOS BAŽNYČIOS ATEITIMI

Lietuvos vyskupams ir vyskupijų valdytojams Panevėžio vyskupijos kunigų.

PRAŠYMAS

Mes, žemiau pasirašiusieji Panevėžio vyskupijos kunigai, rūpindamiesi, kad Lietuvos Krikšto 600 metų Jubiliejus būtų tinkamai paminėtas, kreipiamės į Lietuvos Vyskupus ir vyskupijų Valdytojus prašydami:

1. Pakviesti šv. Tėvą Joną-Paulių II, kad Lietuvos Krikšto 600 metų Jubilėjaus proga Garbingąjį Dievo Tarną arkivyskupą Jurgį MATULAITI paskelbtų palaimintuoju. Pasirūpinti pasruošimo metu plačiau supažindinti tikinčiuosius ir su kitomis mūsų tautos dvasinėmis asmenybėmis: kun. A. RUDAMINA, kun. J. PABRĖŽA, arkivyskupu M. REINIU, arkivyskupu T. MATULIONIU, vyskupu V. BORISEVIČIUMI, kun. A. LIPNIŪNU, prof. S. ŠALKAUSKIU, prof. P. DOVYDAIČIU, Bar-

Paskelbtieji Vilniaus katedros tyrinėjimo naujieji duomenys yra labai svarbūs įvairiais požiūriais. Pirmiausia, visu šimtmečiu "pasendinamas" Vilnius, kaip Lietuvos sostinė. Gedimino, kaip miesto įkurėjo, legenda ir lieka tik legenda... Gedimino pilies pilis. Išsprendžiamas ilgai mūsų istorikams - jau gal tiksliau - Mindaugo rėmėjų bei archeologų ieškotos Mindaugo sostinės (Vorutos?) klausimas. Ir Lietuvos krikšto datos klausimas iškyla kitokioje plotmėje. Turint galvoje didelę mindauginę katedros apimtį (22,7 X 22,4 metrų), galima pasidaryti išvadą, kad ano meto katedros bačnyčia buvo pakankamai didelė, į ją galėjo sutilpti keli šimtai žmonių. O Mindaugo šeimos reikams (jeigu tik tiek būtų buvę krikščionių, kaip teigia kai kurie istorikai), būtų užtekę ir mažos pilies rūmų koplyčios.

Taigi teisingai elgiasi Lietuvos krikščionybės minėjimo komitetas ir tie, kurie pirmojo Lietuvos krikšto data laiko Lietuvos valdovo Mindaugo (1251 m.) krikštą, o 1387 m. Jogailos rūpesčiu atliktą krikštą - tik Lietuvos krikšto atnaujinimu. Ši mūsų teigimą paliudija tvirtai, net po daugiau kaip 700 metų įvairių negandų ir nelaimių išlikę Mindaugo katedros Vilniuje pamatai. Be ko kita, jie rodo, kad lietuvių tauta jau XIII a. nebuvo tokia "laukinė", kaip kai kurie svetimieji kronikrininkai apie mus rašė. Deja, dabar katedra šimtus metų buvusi Lietuvos tikinčiųjų dvasinis židinys, tėra tik "muziejus". Kaip mes išsivijoje dėl jos gražinimo katalikams kovojame, tepasisako tie, kurie tą kovą turėtų vesti.

("DRAUGAS")

bo a ŽAGARIETE, M. PEČKAUSKAITE

3. Kad civilinė valdžia nesikištų į Kauno Kunigų seminarijos reikalus, ypač parenkant vadovybę, dėstytojus, ir net auklėtinius. Esant tokioms ne normalioms sąlygoms, yra visa eilė faktų, kad Kunigų seminariją baigiant ir pašventinami kunigais auklėtiniai ne tik nenusiteikę rūpintis tikinčiųjų dvasiniu gyvenimu, bet ir patys nenorintys juo gyventi. Tai ne tik skaudu, bet ir kenksminga Bažnyčiai. Gaila, kad pašventina ir psichinių ligonių. Bažnyčios kanonai, II Vatikano Susirinkimo Nutarimai nurodo labai rūpestingą kandidatų parinkimą: "Atrenkant ir tiriant kandidatus, visuomet elgtinasi reikliai, nors kunigų ir labai daug, nes Dievas neeis savo Bažnyčiai stokoti darbininkų, jei tinkamieji bus prileidžiami, o netinkamieji laiku ir teisingai nukreipiami kitur..." (Dekretas apie kunigų ruošimą 6, psl. 274). Bažnyčios padėtis labai sunki, kai civilinė valdžia trukdo ir kišasi į Bažnyčios vidaus reikalus: kunigų paskyrimus į parapijas, vyskupų ir vyskupijų valdytojų parinkimus, net

į Kunigų tarybų ir Konsultorių kolegijų sudarymą.

4. Testi gražiai pradėtą blaivybės darbą: bent kartą į metus ruošti blaivybės šventes visose vyskupijose (vyskupijų mastu) ir visose parapijose. Sėkti dvasiškių ir pasauliečių ne tik blaivumo, bet ir abstinencijos.

5. Neleisti dvasiškiams dalyvauti šv. Tevo Jono-Pauliaus II uždraustoje veikloje.

6. Lietuvos Vyskupus ir vyskupijų Valdytojus kreiptis į Tarybų Sąjungos Vyriausybę:

- a) Kad išstremtas Vilniaus arkivyskupijus Apaštalinis Administratorius J. E. Vyak. Julijonas STEPONAVIČIUS būtų sugražintas į savo pareigas;
- b) Kad peržiūrėtų kunigų Alfonso SVARINSKO, Sigito TAMKEVIČIAUS, Jono-Kastyčio MATULIONIO bei pasauliečių tikinčiųjų, nuteistų už Bažnyčios ir tikinčiųjų teisių gynimą, bylas ir paleistų juos laisvėn;
- c) Kad netrukdytų kunigams kateki-

zuoti vaikus, kaip reikalauja Bažnyčios kanonai;

- d) Kad tikintieji, o ypač vaikai ir jaunimas, nebūtų gąsdinami, terorizuojami už viešą religijos praktikavimą, ką garantuoja LTSR Konstitucijos 50 str., ir nebūtų verčiami stoti į ateistines organizacijas; mokymo įstaigose, auklėjant vaikus ir jaunimą, nebūtų pažeidžiamos tikinčiųjų tėvų teisės auklėti savo vaikus pagal religinius įsitikinimus;
- e) Kad suteiktų tikintiesiems tokią pat teisę naudotis informacijos priemonėmis skleisti savo pasaulėžiūrą, kaip naudojami ateistai;
- f) Kad sekmadieniai nebūtų paversti darbo dienomis ir katalikai nebūtų sutrukdyti atlikti religines pareigas, kad nebūtų darbo diena privalomose katalikams šventėse ir tikintieji galėtų laisvai jas švęsti;
- g) Kad tikintiesiems būtų gražinta Vilniaus Katedrą, šv. Kazimiero bažnyčia, Klaipėdos bažnyčia ir būtų leista statyti bažnyčias naujuose miestuose: N. Akmenėje, Elektrėnuose, Sniečkuje, o taip pat Vilniaus, Kauno ir kitų miestų mikrorajonuose.

Tikime, kad Lietuvos Krikšto 600 metų Jubiliejus bus paminėtas iškilmingiau, kaip šv. Kazimiero 500 metų mirties centrinis jubiliejus 1984 metais.

1985 metai. Seka 127 Panevėžio vyskupijos kunigų parašai iš 130 esamų kunigų. (LKB Kronika Nr. 70)

Šv. Jono Bosco įkurtieji saleziečiai Bostone, Mass., pasistatė šešių aukštų namą — priestatą šalia berniukų amžių mokyklos. Dvejų salių pastate yra rengti daugiau kaip du šimtai kompiuterių jaunuolius mokyti. Viršutiniuose dviejuose aukštuose yra įrengta privati koplyčia, personalo valgomasis ir 25 modernūs kambariai. Ten apsigyveno jau 54 metus kunigystės šventes ir kojomis pasilpęs vienas iš seniausių lietuvių saleziečių — kun. Antanas Sabaliauskas, anksčiau gyvenęs netoli Chagagos Indianoje. Jis baigia savo memuarus apie visus lietuvių saleziečius — "Prisiminimų proleštus".



SOCIEDAD LITUANA DE SOCORROS MUTUOS "MINDAUGAS"

Fundada el 29 de Marzo de 1931 - Personería Jurídica N° 20835

I.N.A.M. Reg. Nacional N° 533

Sede Social: CALLE 9 (Nápoles) N° 4260 - (1923) Berisso
CONVOCATORIA A ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

Convócase a los Señores Asociados a la Asamblea Anual General Ordinaria a realizarse en nuestra Sede Social el día 5 de octubre de 1986 a las 18 horas para tratar el siguiente Orden del Día:

- 1º) Apertura de la Reunión.
- 2º) Lectura del acta anterior de la Asamblea General Ordinaria.
- 3º) Lectura y aprobación de la Memoria, Balance General y Cuadro Demostrativo de ganancias y pérdidas.
- 4º) Designación de dos socios para firmar el Acta.
- 7º) Cierre de la Reunión.

MIRIAM GRISZKA
Secretaria

Prof. VALENTINA B. de PERSICO
Presidente

NOTA:

Según el Artículo Trigésimo Octavo de los Estatutos Sociales vigentes, la Asamblea Sesionará legalmente con los Socios presentes, 30 minutos después de la hora fijada para la misma.

UŽ MIRUSIUS



Už a.a. Albina Maksimaite Leimonienę, jos vienerių metų mirties proga, bus atnašautos šv. Mišios spalio 19 d. 12 val. Adroge seminarijos koplyčioje.

Gimines ir draugus kviečia duktė Nelida ir Zigmas Leniauskai su šeima.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Okupuotoje Lietuvoje mirė:

† Kun. Mykolas Žemaitis, MIC, mirė 1986 m. vasario 10 d. Velionis buvo gimęs 1907 m. spalio 24 d. Uikėnų km. Lolių par. Raseinių apskr. 1930 m. kovo 25 d. padarė pirmuosius vienuolio marijono įžadus 1938 m. rugsėjo 11 d. buvo išventintas kunigu. Pastoracinį darbą dirbo įvairiose Vilkaviškio vysk. parapijose, o nuo 1966 m. Vilniaus arkivyskupijoje. Iškilmingosioms laidotuvių pamaldomis, koncelebratinėms Mišioms vadovavo arkiv. L. Povilonis. Jose dalyvavo apie 60 kunigų, bažnyčia buvo pilna žmonių, daugelis ėjo Komunijos. Kun. Mykolo palaikai rado poilsio vietą gražiam kalnelyje Rokantiškių kapinėse, greta a.a. kun. A. Budrikio, taip pat marijono. Laidojimo apeigas atliko vysk. V. Sladkevičius.

† Kun. Pranciškus Šatkus, kovo 18 d. buvo palaidotas Salantų kapinėse. Velionis buvo gimęs 1901 m. gruodžio 17 d. Kunigų išventintas 1931 m. gegužės 30 d. Nepriklausomoje Lietuvoje buvo vikaras ir klebonas. Pastaruoju metu buvo klebonas Šateikiuose - Gintališkėse netoli Plungės. Sveikatai visai susilpnėjęs, buvo paskirtas altaris ta į Salantus. Tai jau 14-as šiemet okupuotoje Lietuvoje ir penktas Telšių vyskupijoje miręs kunigas. Telšių vyskupijoje apie 60 parapijų jau neturi savo kunigo.

† Kun. Petras Budrauskas, mirė gegužės 7 d. Vievyje. Velionis buvo gimęs 1908 m. spalio 20 d., kunigų išventintas Kaune, 1936 m. gegužės 1 d. Paskutiniu metu buvo Kuktiškių klebonas ir Saldutiškio dekanas, bet sirgdamas buvo paskirtas altaristu į Vievjį. Tai jau septynioliktas okupuotoje Lietuvoje ir 2-as Kaišėdorių vyskupijoje šimet miręs kunigas. Palaidotas gegužės 9 d. Vievyje. Kaišėdorių vyskupijoje yra 65 bažnyčios, bet jau dešimt neturi savo kunigo.

† Kun. Vincas Senkus, mirė balandžio 29 d. Šatėse, Kretingos aps. Velionis buvo gimęs 1912 m. gruodžio

28 d. Kun. išventintas Telšiuose 1939 m. balandžio 16 d. Dirbo įvairiose parapijose, paskiausiai buvo ilgametis Šačių klebonas. Palaidotas gegužės 2 d. Šatėse. Tai jau 16-as ok. Lietuvoje ir 6-as Telšių vysk. šimet miręs kunigas. Telšių vyskup. yra 142 bažnyčios, neskaitant okupanto atimtų, bet jau 60 jų yra aptarnaujamos kilmyninių kunigų.

† Rašytojas - dramaturgas Juozas Gtušas, m.rė gegužės 21 d. Velionis gimė 1901 m. lapkričio 29 d. Žadziūnų km. Šiaulų valsč. ir apskr. 1930 m. baigė Vytauto Didžiojo Universitetą Kaune. Nuo 1925 ėmė reikštis kaip žurnalistas, recenzentas ir net keletą metų redagavo Mūsų Laikraštį, vieną didžiausių laikraščių Lietuvoje. 1928 išleido novelių rinkinį "Ponia Bertulienė", o 1935 satyrinį romaną "Karjeristai". Toliau sekė "Sunki ranka" ir drama "Tėvas" bei daug kitų dramų ir komedijų, kurios yra sudėtos į penkis jo raštų tomus. Jo veikalai yra išversti į anglų, rusų, lenkų, vokiečių, estų ir vengrų kalbas. Buvo pašarvotas Kauno Valstybiniam Dramos Teatre ir po atsisveikinamųjų kalbų, palaidotas valstybės lėšomis gegužės 24 d. Petrašiūnų kapuose.

† Ursulė Povilonytė Armonavičienė, m.rė birželio mėn. Adroge miesto ligoninėje. Sekančią dieną palaidota šalia vyro Jono Armonavičiaus mirusio 1980 m. kovo 8 d.

† Kun. Stasys Kulbis, SJ, mirė vasario 10 d. Kanados Montrealyje. Velionis buvo gimęs 1910 m. sausio 1 d. Moletuose, Utenos aps. 1930 m. baigęs Moletuose vidurinę mokyklą, įstojo jėzuitų vienuolijon ir pradėjo Pagryžuvyje noviciatą. 1933 m. buvo išsiųstas į Vokietiją, Pulach kolegiją. 1939 m. jis išvyko į Lijono universitetą. 1942 m. gegužės 13 d. Lijono kardinolas Gerlier jam suteikė kunigystės šventimus. 1946 m. jis atvyko Kanadon ir apsigyveno pas jėzuitus Montrealyje. Jis buvo lietuvių vyskupų skirtas visų išblaškytų lietuvių igaliotiniu rūpintis visais dvasiniais reikalais Kanadoje 4000 mylių plote. Iškilmingai iš Kanados dalyvaujant gausiai parapijiečių miniai ir kunigams į Čikagą laidojimui, kurioms vadovavo vysk. V. Brizgys.

† Eugenija Barauskaitė Barysienė, 71 m. amž., mirė Kanadoje pr. m. rugsėjo mėn. Kad velionė buvo slapta poetė, niekas nežinojo. Dalis jos sukurtų eilėraščių buvo perskaityti prie karsto, šermenų metu.

† Loy Wesley Hendersonas, JAV diplomatas, pabaltiečių bičiulis ir jų reikalų gynėjas, mirė kovo 24 d. Washingtone. Jis yra paruošęs Pabaltijo valstybių nepripažinimo tekstą ir išgavo iš prezid. Roosenvelto leidimą jį paskelbti. Tap pat padėjo pabaltiečiams išreikalauti "Amerikos Balso" transliacijų ir ištaisyti Pabaltijo žemėlapi, kuriame Pabaltijis buvo rodomas, kaip Sovietijos dalis.



† Antanas Norkus, liepos 16 d. rastas negyvas savo bute, Burzaco mieste, 69 metų amžiaus. Velionis buvo gimęs Bacių km. Eržvilko valsč., Tauragės apskr. Į Argentina atvažiavo iš Australijos, kur buvo išgyvenęs 12 metų. Čia vedė Elzbieta Slupaitę, o tai mirus - Anacetą Braziuskytę. Bet ir tai mirus likosi našliu be vaikų. Liūdesy liko brolis Kazimeras su Zofija Tušinskaite - gyvenimo drauge, brolo Juozo sūnus Jonas su Monika Jagilaite Norkai ir jų vaikais: Carlos Juan su Graciela Zulema ir Silvia su Fernando Angel. Carlos vaikai: Gaston ir Carla, o Silvijos: Paulito ir Diego ir kiti tolimesnėji giminaičiai ir kaimynai Argentinoje, bei dvi seserys, Bronė ir Stasė su šeimomis Lietuvoje. Sekančią dieną su religinėm apeigom palaidotas šalia savo žmonių nuosavame Avellanados kapinių pantheon. Iisėkis Ramybėje!

† Dr. Margeris Adomas Jesaitis, mirė balandžio 2 d. naktį savo namuose Nek Yorke. Velionis gimė 1919 m. Smolenske. 1941 m. baigė Vilniaus universitetą ir pasiliko ten dėstyti organinės chemijos, tęsė studijas Tubingeno universitete. Atvykęs į JAV, dirbo mokslinį darbą Rockefellerio institute Now Yorke. Lietuvoje pirmosios bolševikų okupacijos metu buvo vienas iš Lietuvos laisvės kovotojų sąjungos steigėjų 1940 m. gruodžio 26 d.

† Agnieška Pavalkytė Bundzienė, mirė lėpos 9 d. sulaukus 87 m. amžiaus. Argentinon atvyko 1927 m. Vyras Marcelius Bundza mirė 1960 m. Giliam liūdesy liko dvi dukterys: Ona Bundzaitė de Raño ir Zulema Bundzaitė Medelienė. Žentai - Oskaras ir Viktoras, puseserė Ona Dabašinskienė. Anūkai - Silvia Raño Petrauskienė, Marcelo Raño ir Nora Medelytė de Mau. Proanūkai - Fernando, Valėria ir Aleksandras. Sekančią dieną buvo palaidota Avellanados kapinėse.

† Leonas Knopfmileris, mirė gruodžio 2 d. 1985 m., Floridoje, kur visą laiką gyveno. Priklausė Jūrų skautams. Buvo vienas iš darbščiausių ir pareigingiausių skautų. Jis buvo vaikš. žiojanti enciklopedija, neišsemiamas jūrų skautų žinių šaltinis.

† Simonas Kontrimas, 86 m. amž., mirė pr. metų gruodžio 23 d. Floridoje, JAV. Ūkininkas, pavasarininkas Telšių apskr. vadas. 18 metų iš-

dirbo Telšių Lietuvos banke. Dirbo šauliuose, kooperatininkas, skatino lietuvišką biznį. Savo didžiąją gyvenimo dalį pašventė lietuviškai veiklai. Už nuopelnus lietuvybei buvo apdovanojtas garbingu Lietuvos Trijų Prezidentų ordinu.

† Milda Viktorija Petrutytė, vos 24 m. amžiaus mirė Georgetowno ligoninėje nuo širdies problemų balandžio 6 d. Velionė buvo "AB" lietuvių tautybės viršininko Alf. Petručio duktė, aktyviai veikė lietuvių skaučių tarpe, buvo skiltininkė. Buvo baigusi Washingtono K. Donelaičio lituanistinę mokyklą. 9 d. iš Šv. Dvasios bažnyčios, kun. dr. T. Žiūraičiui atlaikius laidotuvių Mišias, ape 40 automobilių procesija Mildos Viktorijos Petrutytės karstą nulydėjo amžinam poilsiui į Cedar Hills kapines.

† Vytautas Šuopis, mirė po ištisus metus jį kankinusios sunkios ligos balandžio 25 d. Moorestown, N. J. sulaukęs 80 m. Jis buvo didelis pagrindinio vekejas vokiečių okupacijos metu, jis buvo vienas iš labai pavojingos pagrindinio radio veikimo iniciatorių, kuri pradėjo veikti nuo 1943 m. rudens iki 1944 m. gegužės pabaigos. Liūdesy liko žmona Urušulė, sūnus Algis su žmona ir trys anūkai. Palaidotas Priskėlimo kapinėse, Bensalem, Pa. JAV.

† Vincentas Graske, sulaukęs 101 metų amžiaus, senosios kartos lietuvis ateivis, mirė vasario 12 d. Gedulingos pamaldo buvo Šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje Los Angeles. Palaidotas šalia savo žmonos Annos Kalvarijos kapinėse. Liko sūnūs dr. William ir Silvester.

† Matas Varneckas, mirė vasario 3 d. Lindene, Balso ir Bendruomenės skyrių valdybų narys, "Linksmųjų Brolių" įsteigėjas ir aktorius. Matas buvo gimęs 1908 m. rugpjūčio 29 d. Skriaudžių vals. Suvalkijoje. Jis baibė Marijampolės mokytojų seminariją, tačiau šioje profesijoje nedirbo. 1944 m. vasarą artėjant antrajai sovietų okupacijai, Matas su savo žmona ir trimis mažais vaikais, kurių jautniausias sūnus Vidas buvo vežamas vaikų vežimėlyje, su vargais ir sunkumais pateko Vokietijon. O 1949 m. birželio 16 d. visa šeima atvyko į JAV. Nieko nelaukdamas Matas susirado fizinį darbą ir jo nepakeitė kitu. Savo rankomis pasistatė gražų išplauotą namą, kuriame išgyveno iki paskutinės šio gyvenimo valandos. Liūdesy liko žmona Stefanija, sūnūs Rimas, Donatas, Vidas, trys marčios ir penki anūkai.

CONTADORA PUBLICA

Dra. Juana Elsa Tamošiūnas

Atlieka buhalterijos darbus

ir duoda patarimus

CAMARONES 4007

P 2 - Dp. D

1407 C. Fed. - (Floresta Norte)

Tel. 567 - 3227

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingi Redaktoriai — Tėvai Marijonai. Administracijos — Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra: nesunaudoti — gražinami tik autoriui prašant. Kaina Argentinoje Austr. 5,00, kitur — metams 10 dol. Oro paštas metams 15 dol. Europa — metams 14 dol.

XXXIX Metai — Nr. 711

1986 Rugpiūčio-Rugsėjo mėn.

IŠ ALOS TARYBOS POSĖDŽIO

Paskutinis ALOS Tarybos posėdis įvykęs šių metų rugpiūčio mėn. 8 dieną Lietuvos Centro patalpose, svarstė įvairius mūsų kolonijos reikalus.

Buvo perskaitytas laiškas, gautas iš ponios Birutės Jasaitienės, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės švietimo reikalų vedėjos, kad suteiktos stipendijos dėl studijų Vasario 16-tos gimnazijoje sekantiems asmenims: Analijai Gaidimauskaitei, Cecilijai Janulionytei ir Adrian Katinui. Beto pono Dro Sirdio šeima apmokės šiems mūsų studentams kelionės išlaidas.

Tame pačiame laiške pranešama, kad Erika Vasiliauskas Čikagoje per vieną parengimą surinko 86,50 dolerių dėl Argentinos jaunimo reikalų. Taip pat pranešta, kad jau išsiųsta 20 knygų "Mano Žodyno" mokykloms.

Buvo sustota kiek ilgiau apie surengtą "Spindulio" koncertą, kuris įvyko liepos mėn. 12 d. ir sutraukė apie 750 žmonių. Turėta apie 500 australų pelno, kuris bus pasidalintas

su "Spindulio" ansambliu. Buvo nutarta padėkoti visiems, kurie priėmė į savo namus asambleičius.

Toliau buvo pasitarta dėl imigrantų šventės, kuri šiomet bus organizuojama rugsėjo mėn. 7 d. apie 11 val. Pirmoje vietoje įvyks iškilmingos pamaldos Imigrantų bažnyčioje (už Argerich ligoninės), kur dalyvaus jaunimas iš įvairių tautų su savo tautiniais rūbais ir savo krašto vėliavomis. Dalyvaus ir lietuvių jaunimas. Paskui įvyks meno programa imigrantų parapijos salėje.

Buvo nutarta padaryti iš'eistuves trims jaunuoliams, kurie vyks į Vasario 16-tos gimnaziją. Iš'eistuvės vyks parapijoje rugpiūčio 22 d. Sekantis posėdis įvyks š.m. rugsėjo mėnesio 12 d. Aušros Vartų parapijos patalpose, kur bus perrinkta nauja ALOS Tarybos valdyba sekančiam periodui, todėl visos draugijos prašomos atsiųsti po du atstovus su savo draugijos paspyrimo raštu.

Berisso Gyv. Rožinio draugija ir tos organizacijos visi nariai sveikina kun. Augustiną Steigvilą rugpiūčio 28 d., jo vardinių ir gimtadienio proga, linkėdami gausių Dievo malonių ir našaus pastoracijos darbo vaisių. Visų narių vardu Elena Sakalauskaitė Mekšriūnienė.

JAUNUOLIŲ IŠLEISTUVĖS PARAPIJOJE

Š. metų rugpiūčio mėn. 22 d. Aušros Vartų parapijos salėje ALOS Taryba suruošė jaukias iš'eistuves šiems jaunuoliams: Adrian Katinui, Anelijai Gaidimauskaitei ir Cecilijai Janulionytei, kurie išvyksta vienu metų lituanistikos studijoms į Vasario 16-tos gimnaziją Vokietijon.

Iš'eistuvėse dalyvavo įvairių draugijų atstovai jaunuolių tėveliai ir giminės. Jaunuolius su kalba pasveikino ALOS Tarybos pirmin. Arch. Arturas Kaminskas, palinkėdamas sekmes mokslė ir jų gyvenime.

Januoliai rugpiūčio mėn. 26 dieną iškrido jau į Vokietiją studijoms.

Stasė Naučikaitė per poną Zavicką padovanojo Lietuvių Muziejui lietuvišką lininę staltiesę ir 4 servizetas. Stasė Naučikaitė kilimo yra iš Ilguvos. Argentinon atvyko 1930 m. Gyveno su Marija Žimaityte, o dabar gyvena Villa Rumipal, Cordobos provincijoje.

Dovana yra jos brolio karininko Kazio Naučiko, atvešta ir dabar padovanota muziejui.

Muziejaus vadovybė lieka nuoširdžiai dėkinga.

ALOS TARYBA DĖKOJA

Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Taryba reiškia viešai savo nuoširdžią padėką Los Angeles "Spindulio" vadovėms ponai Onai Razučienei, Danguolei Razutytei Varnienei ir muzikui Rimui Polikaičiui už meniškai atliktą dainų ir šokių festivalį Buenos Aires mieste liepos mėn. 12 d. Lasalle salėje.

Sekantioms šeimoms, kurios pas save priėmė ir globojo "Spindulio" ansamblio šokėjus: Aglinskų, Gaidimauskų, Gronskių, Juknų, Betsncourt, Constantini, Janulionių, Čekanauskų, Deveikių, Kairių, A. Katino ir H. Katinino, Kaminskių, Kuncų, Pulikų, Ruplečių ir Rastauskų šeimoms.

Lieka dėkinga Argentinos Lietuvių Centru už ansamblio priėmimą ir iš'eistuves, Argentinos Lietuvių Susivienijimui už paruoštus pietus, Aušros Vartų parapijai už atlaikytas pamaldas, Zeferinui Juknevičiui už Lietuvių Muziejaus aprodymą, Senelių Židiniui už gražų priėmimą.

Dėkojame taip pat ponai Marytei Kuncienei už palydėjimą po Buenos Aires miestą ponai Vladei Survilionei ir Sofijai Bagdavičiutei už koncerto propagandą ir įžangų išplatimą, Hektorui Katinui už salės techniška paruošimą "Arg. Liet. Balsui" ir "Laikui" už koncerto skelbimus savo skiltyse ir visai lietuvių kolonijai už gausų dalyvavimą ir prielankumą ansamblio atsilankymo metu.

ALOST



"LAIKO" KALENDORIAUS RĖMĖJAMS!

"Laikas" visiems savo skaitytojams, kaip ir kitais metais, dovanos sieninį kalendorių, kuris jau ruošiamas. Kadangi "Laiko" Administracija neturi aukų rinkėjo, tai sekančiame kalendoriuje bus dedami tie patys skelbimai kaip ir šiais metais. Kas neberrėtų turėti savo skelbimo, prašome pranešti iki spalio mėn. 15 d., nes tikimasi spalio pabaigoje išspausdinti ir skaitytojams įteikti, kad išvengus pašto streikų, kurie veik kas metai įvyksta. Taip pat, kas norėtų įsidėti naują skelbimą, prašomas pranešti šiuo telefonu: 208 - 5027.

Nuoširdžiai dėkinga "Laiko" administracija.

DĖMESIO BIRUTĖTĖS!

"BIRUTĖ" Dr. būstinė yra remonuojama: pakeisti visi elektros laidai, naujus laidus padovanojo Zuzana ir Leonas Gražulevičiai. Rugsėjo 28 d. yra kviečiamos visos birutietės svarbiam posėdžiui dėl pramatymo naujos pirmininkės ir visos valdybos. Visas šis pobūdis baigsis arbatėle ir pasisvečiavimu c. Jorge 330, Adroque.

Nauji duomenys

Š. m. rugpiūčio 3 d. 10 val. šv. Mišios (lietuviška suma) buvo už a.a. Danutę ir Jurgį Gilvydžius, kurias buvo užprašę Dr. Prof. Ernestas ir Rapolas Paršeliai. Jie yra dėkingi visiems pamaldų dalyviams.

SLA KULTŪRINĖ VAKARONĖ

Argentinos Lietuvių Susivienijimo kultūrinė komisija šių metų rugpiūčio mėn. 24 d. savo patalpose suruošė įdomią konferenciją apie Lietuvos istoriją ir jos gamtą, istorinius paminklus. Konferenciją davė Dr. Alfr. Stanevičius, atvykęs iš Montevideo miesto šiam tikslui.

Prelegentas davė trumpą santrauką apie Lietuvos praeitį, parodė vaizdų iš Lietuvos istorinių vietovių, ypač iš Vilniaus miesto.

Po konferencijos buvo duota kelta klausimų prelegentui, o svečiai pasikui vaišinosi su lietuviškais valgiais iš bufeto.

Ta proga kun. Aug. Steigvilas davė pranešimą apie Dievo Tarną arkiv. Jurgį Matulaitį ir jo beatifikacijos bylą, kviesdamas visus paremti bylą su savo parašais.

Tuo pačiu buvo pranešta, kad sekančiais metais Lietuva minės savo

600 metų krikščionybės jubiliejų, kuris bus atidarytas Romoje, birželio mėn. 14 d.

"MINDAUGO" DRAUGIJA

Šių metų rugpiūčio mėn. 17 d. sekmadieni "Mindaugo" draugija atšventė Vaiko Dieną. Ta proga "Mindaugo" draugiją aplankė Argentinos Lietuvių Susivienijimas su savo šokėjų grupe.

Meno programoje pasirodė sekančios numeriai.

Pirmoje vietoje pasirodė "Mindaugo" vaikų ansamblis kuris pašoko: "Suktinį", "Sukčų", ir "Kalvelį", vadovavo Nancy Persico Bukauskas, o su muzika palydėjo A. Šaulys.

"Mindaugo" Gintareliai sudavė: Julija, Mieloji Mergelė, vadovavo Prof. Valentina Bukauskas de Persico.

Toliau Susivienijimo ansamblis "Dobilas" sušoko "Lenciugelį", "Šelmį" ir "Čigonėlį", vadovaujant Osvaldui Levanavičiui, padėdant Estelai Verbickienei ir su muzika palydint Miguel de Diego.

Programai vadovavo Miriam Griška. Publika palydėjo šokėjus ir dainininkes su katutėmis.

Programą uždarė "Mindaugo" draugijos pirmininkė Prof. Valentina Bukauskas de Persico.

Vaikai gavo dovanas ir visi praleido neužmirštamas valandas kartu: seni ir jauni, seneliai ir vaikaičiai.

PADEKA

Ko nuoširdžiausiai ir iš visos širdies dėkoju kun. Augustinui Steigvilai, aukojusiam šv. Mišias, Šv. Cecilijos chorui ir visiems rugpiūčio 17 d. 10 val. dalyviams pamaldose už mano vyrą, a.a. Petrą Mekšriūną, jo 4 metų mirties sukaktyje ir pagerbusiems velionį.

Elena Sakalauskaitė Mekšriūnienė.

Jonas P. Čabis, Argentinoje gimęs lietuvis turi ACEROLIT firmą, kuri parduoda plieną ir jo išdirbinus daro industrines krosnis, bei nedegiančias plytas vardu TERMOMECHANICA ARG.

Prieš kelis metus pirko patalpas Beran de Astrada 6850 52, Villa Lugano. Dabar nusipirko kitame bloke didesnes patalpas, kur rengiasi padidinti savo įmonę. Lietuviams duoda specialią nuolaidą.

Sveikiname jauną pramoninką ir džiugu visiems, kad lietuvis pasirodo su savo nauja industrija.

ORGANIZUOJAMA EKSKURSIJA Į EUROPA

Tėvai Marijonai organizuoja ekskursiją į Europą kitų metų birželio mėnesį, kai Šv. Tėvas birželio 14 d. Romoje atidarys Lietuvos Krikšto jubilienius metus. Iš viso pasaulio lietuviai tą dieną suplauks į Romą ir turės susitikimą su Šv. Tėvu.

INFORMACIJAS DĖL KELIONĖS: Tel. 208 - 5027 - MENDOZA 2280 - Avellaneda.